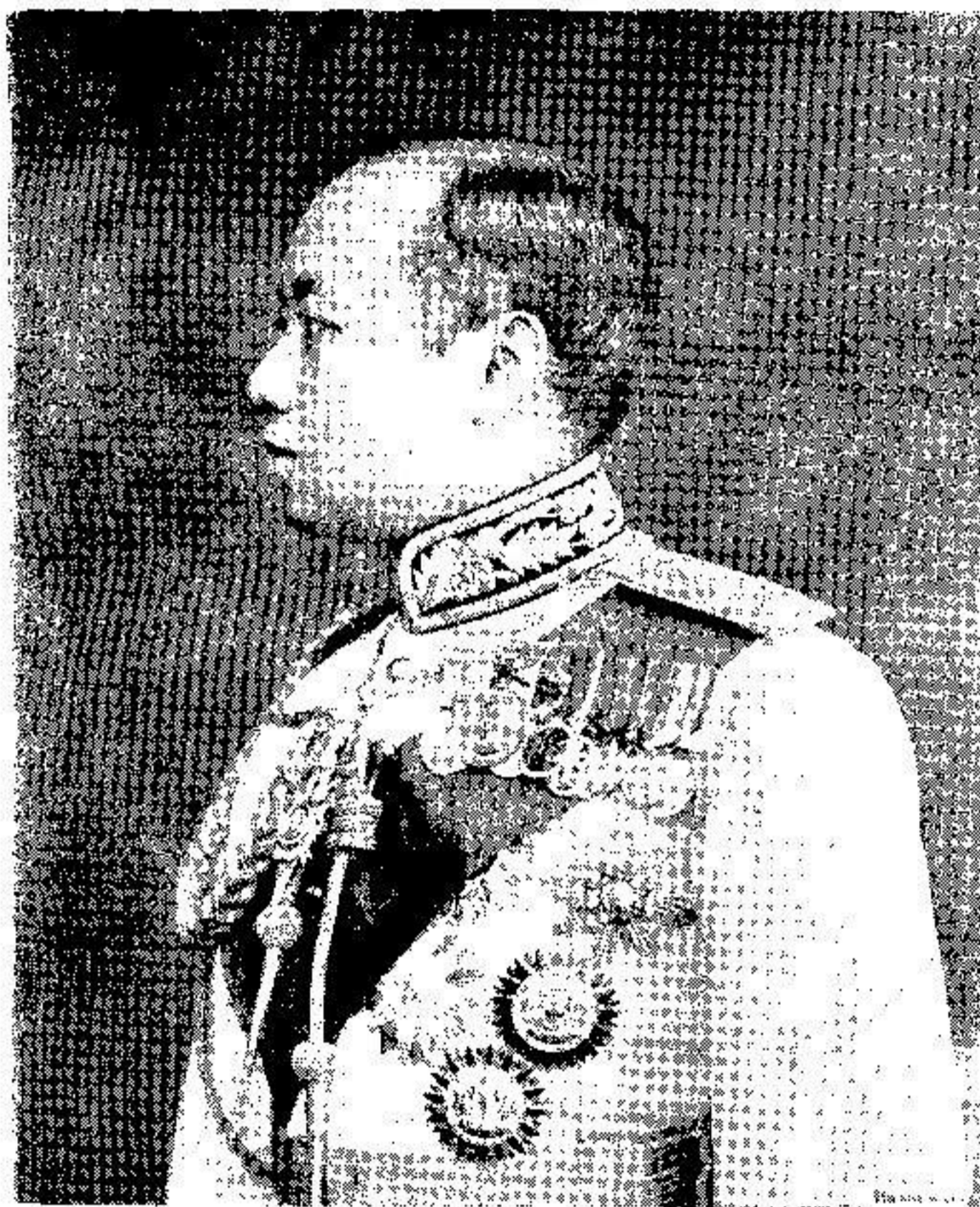

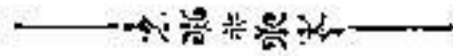
ພຽງກະສັບພິພິພິ
ຄຳພິມສັກກະລຸນາພິພິ
ຂອງ
ພຽງພາທັມເລີກພຽງກະສັບ
ວິບັດສິນທຽມພິພິພິ
ພຽງພິມກະລຸນາເລີກພິພິ

พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดี

15/05/2564 TUDC ครุสทนทรมหาวิชาวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

คำนำ

ในวาระที่ข้าราชการผู้จงรักภักดีในกรมมหาด
เล็กหลวงได้มีโอกาสนำเพ็ญกุศลอุทิศทูลเกล้าฯ
ถวาย พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทร
มหาจักราช พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงเป็น
เอกอรรคมหาบุพพการี จึงพากันรู้สึกว่าได้ขาด
ของชำร่วยก็จักเป็นการบกพร่อง ในยุคนิยม
กันว่าหนังสือเป็นของชำร่วยดีกว่าอย่างอื่น เพราะ
มีคุณประโยชน์ไพศาล จึงเลือกหาในหมู่พระ
ราชนิพนธ์ของพระองค์ ซึ่งทรงเป็นประมุขใน
หมู่อันตะกัษณเฑียรนิพนธ์ จึงเห็นพ้องกันเป็นส่วนมาก
ว่า หนังสือ “นมัสการคุณานุคุณ” เป็นการ
เหมาะสมด้วยเหตุ ๔ ประการ คือ

๑ หนังสือเป็นคำสอนให้ระลึกถึงคุณประโยชน์
ของชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ และบุพพการี

อื่น ๆ มีบิดามารดาเป็นต้น เป็นคติอย่างดีของ
 เจ้าภาพ เพราะบรรดามหาดเล็กหลวงความผาสุก
 ทั้งหลายจะบังเกิดขึ้นได้ก็โดยพระมหากรุณาฯ ของ
 พระเจ้าแผ่นดินฯ ทรงเป็นประมุขของชาติ เป็น
 บุพพการโดยตรงของมหาดเล็กหลวง ถ้าชาติ
 พระมหากรุณาแล้วความผาสุกก็เป็นการหมดหวัง
 หนังสือจึงเป็นเครื่องเตือนที่เหมาะสมสำหรับมหาด
 เล็กหลวงเพื่อให้รำลึกถึงพระมหากรุณามิให้หย่อน
 คลาย

๒ พระบาทสมเด็จพระบรมมหาจักรพรรดิ
 จีราชเจ้าซึ่งทรงพระราชนิพนธ์หนังสือ ทรงรวม
 การสอนให้รู้จักคุณของชาติศาสนาแลพระมหา
 กษัตริ์ ว่าประดุจวัดถือนเดียวกัน ชาติจะเจริญ
 ได้ก็โดยอาศัยพระเจ้าแผ่นดินที่ปกครอง แล
 ต้องมีศาสนาช่วยสั่งสอนให้พลเมืองตั้งอยู่ในสัมมา
 ปฏิบัติ วิชาจะถาวรได้ก็โดยมีชาติตั้งอยู่เป็น
 ปกแผ่น แลมีพระเจ้าแผ่นดินทรงอุปถัมภ์ พระ

ก

เจ้าแผ่นดินจะทรงดำรงราชสมบัติอยู่ได้ก็โดยมีชาติ
 ไว้มกครอง มีศาสนาไว้ช่วยให้พลเมืองของพระ
 องค์ประพฤติดีประพฤดีงาม จักได้ว่าเป็นรัตนไตร
 ฝ่ายโลกซึ่งพระองค์ทรงมารวมชน ^๕ จึงอยู่การ
 สอนให้รู้สึกคุณของชาติศาสนาแลพระมหากษัตริย์
 นั้นได้มาแต่เด็กตาบรรพกาล ^๕ แต่นักไม่ออกมา
 ได้มีผู้ใดได้จัดเป็นรัตนไตรเช่นนั้น ^๕ จึงเห็นควร
 พิมพ์พระราชบัญญัติคำสั่งสอนชนิดที่พระองค์ทรงรวม
 เป็นรัตนไตรไว้เป็นพระบรมราชินยานสาวรีย์

๓ พระราชบัญญัติทรงชนสำหรับให้ข้าหลวง
 เติมร้องประจำในบางกาลบางสมัยทำนองคล้ายกับ
 พระสงฆ์สวดทำวัตรค่ำ ^๕ เมื่อครั้งยังทรงดำรง
 พระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระยุพราชเจ้า ^๕ ครั้นเมื่อ
 เสด็จขึ้นเถลิงถวัลย์ราชสมบัติได้ทรงตั้งกองเสื่อป่า
 ชนแล้ว ^๕ ได้ทรงเปลี่ยนแปลงแก้ไขบางบทให้
 เสื่อป่าร้องเป็นการปลุกใจ ^๕ พระราชบัญญัติยัง

ไม่แพร่หลาย ทั้งไว้นานจะสาบสูญเป็นการนำ
เสียดาย จึงจัดพิมพ์ขึ้นในโอกาสนี้

๔ บันดาพระราชนิพนธ์มีมากหลายอย่างหลาย
ชนิดไม่มีจินตกะวักใด ๆ ในประเทศสยามจะแต่ง
หนังสือได้มากเช่นนี้ ยิ่งคำนึงว่าพระองค์ทรง
พระราชนิพนธ์ได้มากมายก่ายกองในวาระอันสั้น
เช่นนี้แล้วก็ยิ่งเพิ่มความอัศจรรย์ใจทั่วคนตรัสคุณ
ตามลำดับของอุบายปัญญา ที่เลือกหนังสือนอก
จากเหตุดังกล่าวมาในเบื้องต้นแล้ว ยังเห็นว่า
เป็นหนังสือไม่ใหญ่โตนักพอกับฐานะเจ้าภาพจะ
พิมพ์ได้

เมื่อได้พิมพ์พระราชนิพนธ์ “นมัสการคุณา
มุกุณ” ขึ้นแล้วเช่นนี้จึงเห็นว่าบทหรือต่าง ๆ ซึ่ง
ทรงพระราชนิพนธ์จนพระราชทานแต่ทหารบ้าง
เสื่อป่าบ้าง เป็นบทที่ต้อยไม่น้อย สอนให้รู้จัก
รักชาติ รักศาสนา รักพระมหากษัตริ์ แลรักคณะ
น่าจะรวมมาพิมพ์เสียด้วย ทั้งไว้นานอาจเลอะ

เลื่อนเพราะการคัด ในสมุดนี้มีคำประพันธ์ของ
 ผู้นับน้อยด้วย ดังมีปรากฏนามกำกับบทอยู่
 ด้วยแล้ว เหตุที่เอามารวมนั้นเพราะเห็นว่าได้ใช้
 ร้องอวยร่วมสมัยการร้องพระราชนิพนธ์

ในที่สุดขอวิงวอนท่านทั้งหลายที่ได้่านกิต ที่
 ไต่พงกิต ถ้าเมรุสกว่าพระราชนิพนธ์เป็นคุณ
 ประโยชน์อยู่บ้างแล้ว ขออำนาจผลแห่งเมตตา
 คุณกรุณาคุณของท่านจงได้โปรดอุทิศ เวลาตั้งจิตต์
 ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระ
 พระราชาธิบดีศรีสรรเพชญ์มหาจักราช ผู้ทรงเป็น
 เจ้าของหนังสือสอนเทอญ

กรมมหาดเล็กหลวง

วันที่ ๑๗ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๘

—*~*~*~*

บท นมัสการ และ สรรเสริญ

พระพุทธคุณ

สระระกัญญะ

พระยาตรีสุนทรโวหาร (น้อย) รจนา

“ อรหิ สมมาสมพุทโธ ภควา ”

๑๑ ๐ องค์ ไต่ พระสัมพุทธ

สุวิสุทธสันตทาน

ศักดิ์ มล เกดศักดิ์ มาร

ขมิหม่น มิหมอง มัว

๐ หนึ่งใน พระทัย ท่าน

ก็ เขิก ขาน คีอ คอก ขัว

รากิย พัน พัน

สุวคน ธก้าจร

๐ องค์ ไต่ ประกอบ ด้วย

พระกรุณา ทั้ง ส้าคร

ไปรค หมู่ ประชากร

มลระโสม กั้นการ

๐ ช้ ทาง บัน เทอ ทุกข์

และ ช้ สุข เกษม สานต์

๐ ช้ ทาง พระนฤพาน

อัน พัน โคก วิโยค ภัย

๐ พร้อ ม เณร พิธจัก

มุ จรัส วิมลใส

เห็น เหตุ ที่ ไกล ไกล

ก็ เจน จบ ประจักษ์ ริง

๑ กำจัดน้ำใจ หยาบ
สัตว์โลกได้ฟัง ฟัง

สันดานขำแป่งชายหญิง
มละ ขำขำเพ็ญบุญ

๑ ข้า ขอ ประณต น้อม
สัมพุทธชการุณ

ศิวเกล้า ชังคมคุณ
ญภาพ นั้ นั้ นั้ นั้

“พุทฺธิ ภควนฺตี อภิวาเทมิ”

พระธรรมคุณ

ท่านองเดิม

พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย) รจนา

“สวากุขาโต ภควตา ธมโม”

๑๖ ๑ ธรรมะ คือ คุณากร

ส่วน ชอบ สาธ

คุณ คง ประทีป ชัชวาล

๑ แห่งองค์พระศาสดาจารย์ สอง สัตว์ สันดาน
สว่าง กระช่างใจ มนที่

๑ ธรรมไถนัยโดยมรรคผล เปน แปรค ฟัง ยล
และ เก้า กษ ทง นฤพาน

๑ สมญาโลกอุทรพิสดาร อันลึกโหลสาร
พิสุทธพิเศษ สุกใส

๑ อธิกรรรมคัมภีร์ทางพระโล นาม ขนาน ชานไช
ปฏิบัติ ปรัชญา เป็น สอง

๑ คือทางดำเนินคุณของ ให้ ล่วง ลุของ
ยังโลก อุดรโดยย ตรง

๑ ข้า ขอ โอน อ่อน อุดมรงค์ นบธรรมจำนง
ทวย จิตต์ และ กาย วาจา ฯ

“ ชมมํ นมสสามิ ”

พระสังฆคุณ ทำนองเดิม

พระภา สวี สุนทรโวหาร (น้อย) รจนา

“ สุปณฺเฑนโน ภควโต สาวกสฺสโม ”

๑ สังฆ โธ สาวก ศาสตรา รัย ปฏิบัติ มา
แต่ องค์ สัมเพ็ญ ภควันต์

๑ เห็นแจ้งจิตต์จ สรีระบรร ลุทาง ที่อื่น
ระงับและ คย ทุกข์ ภัย

๑ โดยเสกข์พระผู้ตรัสไตร ษัญญาผ่องใส
สอาดและ ปราศ มัวหมอง

- ◎ เห็นต่างทางข้าศึกปอง ยมิ ลำพอง
 ทั่วย ภาย และ วาจาใจ
- ◎ เปนเหื่อ นาว ขุนไพ ศาล แด่โลกัย
 และ เกิด พิษุลง ภูตผล
- ◎ สมนญา เชา รัส ทศพล มี คุณ ขนนต์
 ขนถก จะ นัย เหลือ ตรา
- ◎ ข้า ขอ นบ หมู่ พระศรา พก ทรง คุณา
 นุคุณ ประคจ ราพัน
- ◎ ทั่วย เกษขุณ ข่า อภวนต์ พระไตร รัตน ธิษ
 อุดม ติเรก นีรัตสัย
- ◎ จง ช่วย ขจัก โไพยภัย ธิษ ตราย ไท ไค
 จง ทัย และ ทัย เลือม สุนญ ๑

“ สำนันมามิ ”

- ๑ ท้าย เกษะ สัจจะระจะนา และ นมา มีองค์สาม
- ขอ ึ่ง นิกภ พะละสยาม ชยะสิทธิ์ทุกวาร
- ๑ ถึง แม่ ะ มี อริวิเศษ พะละเกษะเทียมมาร
- ขอไทย ผจน พิชิตผลลาญ อริแม่ น มุนินทร ฯ

คาถานี้ทรงแก้ตอหน้าบ แลได้ทรงพระราชนิพนธ์ฉันทพระราชนาน

แก้สมุทเสนาสวดเป็นทำนองสระภัญญะ

(นำ) นนโทปนน ทฤษคิ วิภูธิ มหิตฐิ

ปุตเตน เถรภูชเคน ทมาปยน ไต

อิทธิปเทศวิธินา ชิตวา มุนินโท

ตนุเตชสา ภวตุ เม ชยสิทธิ์ นิจจํ ฯ

๑๔ ปางเมื่อพระองค์ ประระมะพุทธ ชะวรุตตะมาจายบ

ประกาศน์ พระสาละณะประสาร มนะ เพอ ผดุง คน

๑ นินโท ปนินทะ ภูชะคา ทิธลาคและแลสผ กล

เรื่อง อธิติฤทธิ ะ ประจณ จระเคียม อหังการ

๑ พระโลกะนาณะพระประทาน อุประเทคะฤทธา

แก้ องค์ พระเถระวรรสา ะระเพอ ผจน ง

๑ อธิษฐาน สวาระ วิสิฏฐ

ปราช นาคะรา ชะชยช

๑ ทัวย เตชะ สัจจะ ะระนา

ขอ พล สุมทตะ ยะยง

๑ ถึง แมคณา อริระนา

มา แหน่น ณะคณ อุกกะสา

๑ ขอ เกษะ องค์ พระทศพล

เรือไทย วิชัย วิชิตะผลาญ

ฐะวิชิคณคัทร

ชะนะ แม่น มะโน พ

และ นามมิ สาม องค์

ชยสิทธิทุก ครา

พหุยกตะนาวา

ครก้อง คะนอง ทาญ

พิระ เกอ กำสังราญ

อิแม่น มุหนีทร ๑

ขอพระเกียรติ

ฝรั่งรบทำ .

๑๖ ข้า ขอ อภิวาท ยาทขงส์

พระผู้ดำรง

สยาม รัฐ มณฑล

๑ พระสถิตย์ ในจิตต์ประชาชน ทัว ทุก แห่ง คน

ทุกเทศ ที่มี ชาวไทย

๑ ยาม เสกข์ สู่ท้าวแดนไกล จึงว่าแห้วใจ

สุก ที่ ะ พรอง พรรณนา

- ๑ อยู่สุข นฤภัย พาลา เพราะ พระกรุณา
 ธิคุณ ธิคุณ ภัยพาล
- ๑ ทรงพระเมตตาประชาชน พระทรง บงการ
 ประโยชน์แก่ราชธานี
- ๑ ขนุดาสน์สิ่งงามความดี ให้บังเกิดมี
 ในจิตต์แห่ง ประชากร
- ๑ บำรุง กรุง มหา นคร ให้สุข สไมสร
 ประหนึ่ง ประทีป ธีชวาลย์
- ๑ ใคร กอบ ชอบด้วย ราชการ บำเหน็จ บำนาญ
 ด้วย ลาภ และ ยศ งาม ครั้น
- ๑ ใคร ผิด คิควุ่น หุน หัน ต้อง รับ ราชทัณฑ์
 เท่า ตาม กำหนด กฎ ตรา
- ๑ พระองค์ บ่ผูก เวลา ใคร เข็ด ขาญา
 ก็ กลับ ชุบ เกล้า ตาม ควร
- ๑ พระคุณ พัน ที่ ประมวลญ เหลือ จะ คำฉนวน
 จร หนี ให้ ไต่ คง ปอง

๑ พวกเราเหล่าข้าฝ่า ลของ จึงควร คึก ส่นอง
พระเดช พระคุณ เต็มใจ

๑ คึก ยาก ลาก ภายไปโย ถึง จะ บรรลีย์
ก็ ย่อม ถวายชีวิ

๑ ชื่ อตรง จึง รัก รักดี จนกว่า ชาติ
และโลก จะ ลับ คับ สิ้น ๗

ถวายพระพร

(ภาย หลัง ทรง พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ เปนบท
ร้อง ของ เสือป่า ร้อง เพลง นาง นาค)

พัตซา

๑๖ ข้า ขอ กล่าว คำ ทำนุถ นาย พระนเรนทรสูร
ณ พิกพ ภูมิ สยาม

๑ ทุกเทศ เขต ร ทาว รวคาม บรรภา พระนาม
นิยม พระยศ ภูวนัย

๑ ชน ิิตต์ ทุก คน คนไทย ต่าง ร้อง อวยไชย

- ๑ ขอบใจ จำเวญุ พระชน
ยังเกิด แก่ ชาติ ศาสนา มายู ยัง ผล
- ๑ ข้านเมือง เรือง รุ่ง ฤๅชา
ทนต์เทียม ทอน ห่มผ แสน สมแก่ เวลา
- ๑ เป่น สุข สุก ทว ทน แทน
อัน แสน เกษม เขรม ปรีดิ์ เทียบเทียม เมืองแมน
- ๑ นานา ประเทศ มวล มี
อย่า ฤษยา อารวม จำเวญุ ไมตรี
- ๑ อธิราช ร่าแรง แข็ง ขัน
จง อย่า สมพอง ปอง หมาย แม่ คิค คบ กัณ
- ๑ แม่ หวง คง จิตต์ ทำ ร้าย
มลาย ก้วย พระบารมี ยบ ยบ ฉิบ หาย
- ๑ ใคร มา ทำ ทาย ราวี
แก่ มีน ผู้ผิด คิค พาล ขอไซย อย่า มี
- ๑ ขอ พระเกียรติยศ ภูบาล
ประคอง ทวง สุริยัน จงแผ่ไพศาล

๐ ขอ พระเสวย สุข ทุก วัน ผู้คนอง ฝิว พรรณ
ภิญโญ อยู่ ชั่ว อวสาน ฯ

รักชาติบ้านเมือง

ข้างประธานา ๐ เรา นึกเกิดมาแล้วชาติหนึ่ง ควร
คำนึงถึง ชาติ ศาสนา ไม่ควรให้ เสีย ที่ ที่ เกิดมา ใน
หมู่ ประชา ชาวไทย แม้ ใคร ตั้ง จิตต์ รัก ตัว จะ มี
นอน นิ่ง อยู่ไหน ควร จะ ร้อน ออก ร้อนใจ เพื่อให้ ชาติ
ตน จำ เริญ อัน คน ที่ คิด จิตต์ แคบ คอย แอบ เขา เบียด
ไม่ ช่วย เข็ม เหมือน นิ่ง กิต ขวาง ทาง เทิน ดู เฝิน
ก็ ไม่ ภาระ ไร นึก แต่ คิด ตริ ตรอง มอง ดู จะ รู้ ว่า คิด
ผิด นึก แม้ ชาติ เรา ไชร์ เรา ไม่ รัก เหมือน จัก สังหาร
ผลาญ คน ชาติ ไท ไร รัก สัมค สมาน จะ ทำ การ
สิ่ง ไท ก็ ไร ผล แม้ ชาติ ย่อย ยับ อับ จน บุคคล จะ สุข
อยู่ อย่างไร ใคร มา เข่น เจ้า เจ้า ครอง คง จะ ต้อง
ยง คับ ชิบ ไส เขียว เขียว เขิน คำ กรำ ไป ตาม วิสัย เขิง
เช่น ผู้ เปน นาย เขา จะ เห็น แก่ หน้า คำ ช้อ จะ นย ถือ
พงศ์ พนุ ษ นน ออย่า หมาย ไท จะ ต้อง เห็น ยอย ยาก ล้อ ยาก ภาย

ไศน จะ ขาย ทว้ทั้งโลกา เพราะฉนั้น ชวน กัณ สวามิภักค
 วจ รัก รววม ชาติ สาสณา ยอม ตายไม่เสี่ย ตาย ชีวา
 เพื่อ รักษา อิศระ คณะไทย สมาน สามัคคี ใต้ คี อยู่ จะ
 สู้ คัก สัตรู ทั้ง หลายไค้ ควร คิค จำนง วจใจ เป้นไทย
 จน สิ้น คิน พ้า ฯ

(ใน บทนี้ ภาย หลัง ได้ ทรง แก้ว พระราชทาน เป้น บท
 ร้อง ของ เสือป่า คัง ต่อ ไป นี้)

พัตธา ๐ เภา นี้ เกิด มา แล้ว ชาติ หนึ่ง ควร คำนง
 ถึง ชาติ สาสณา ไม่ ควร ให้ เสี่ย ที ที เกิด มา ใน หมู่
 ปรระชา ชาวไทย แม้ ใคร ตง จิตต รก ทว จะ มี นอน
 หนึ่ง อยู่ ไฉน ควร จะ ร้อน ออก ร้อน ใจ เพื่อให้ พรัง พร้อม
 ทว คณ ชาติ ไท ไร รัก ส้มค สมาน จะ ทำ การ สังก ไค
 ฤ ไร ผล แม้ ชาติ ย่อ ย ยับ อับ จน บุคคล จะ สุข อยู่
 อย่างไร ฯ

สร้อยเพลง ๐ ใคร มา เป้น เจ้า เจ้า ครอง คง จะ ค้อง
 บังคับ ชัย โส้ เคียว เข็ญ เย็น คำ กรำ ไป ตาม วิสัย
 เชิง เช่น ผู้ เป้น นาย เขา จะ เห็น แก่ หน้า คำ ช้อ จะ

น้อย พงศ์ พนุ นน ชยา ทมาย ไหน จะ ต้อง เห็น อย ยาก
 ล้า ยาก ภาย ไหน จะ าย ทว ทัง โลกา ฯ

ฝรั่งเห็น ◎ เพราะฉัน ชวน กับ สวามีภักดี จึง รัก
 ร่วมชาติ ศาสนา ยอม คาย ไม่ เสีย คาย ชิวา เพื่ อธิษ
 ษิต ระ คณะ ไทย สมาน สามัคคี ให้ ติ อยู่ จะ สู้ กัด สัต
 ว์ ทร หลาย ใต้ ควร คิด จำง จงใจ เปน ไทย จน สนิ
 ษิน พ้า ฯ

กำลังของบ้านเมือง

ขาน ◎ ฉัน นารี เรา นิยม ชม โฉม ชวน ประโลม
 เล้า เล่ห์ เล่ห์ ทา บรูษ งาม กำลัง วังชา เปน ที่ หน้า นิยม
 งาม งอน ฉัน สีมามณฑล คน สพรัง จะ เปน ที่ ยิน ยง
 สไมสร เพราะ กำลัง โยธา พลากร กำาร ฤทธี เลือง
 ภาไชย หลึง ประคัษ ภาษา ท้วย ชาภรณ์ อลงกรณ์
 เรือง รอง ผ่องใส กอ ทัพ ประคัษ ภารุง ไกร วิไลย เลิศ
 กว่า แก้ว มณี ควร จะ นิยม ชม ทหาร ปราย พาล ให้
 เรา เกษม ตรี อยู่ สุข ทุก ทิวา ราตรี เพราะ มี ทวย หาญ
 ชาญ ฌรงค ปรวม คน ทุจริต คิด พาล ระวัง ไม่ ใต้

ทั้ง ประสงค์ แม้ใครเห็นจิตต์คิด ทนง จะ ต่อสู้ ก็
 คงได้เห็นกัน ชาวเราไม่ยอมง่าย ๆ จะสู้ตายก็
 กว่าเช่นแม่ฉัน เต็มใจยอม สละ ชีวิต นัย พลัน
 เป็นพลี ราชชา อย่าให้ว่าเกิดมาเสียชาติ อย่าให้ว่า
 เรา ซลาตเป็นชาติข้า ให้ว่า เป็นทหาร ชาญศักดิ์
 ให้ว่า กล้า สม เป็น ลูกผู้ชาย ฯ

สามัคคี

แถมมอญ © อันบุคคลใด ๆ ถึงใหญ่ หลวม เก่งกว่า
 คน ทั้ง ปวง ทุกแห่ง คน มี สติขณฺญา รักษาตน กระนั้น
 ยังไม่พ้นอันตราย ราชสีห์ตัวเดียว เทียวกลางป่า ถูก
 หมู หมากัดข่วน จน นิชหาย เพราะ หมาก มาก ปาก ช่วย
 กัน กัด ตาย อาจ ทำลาย ราชสีห์ผู้มีฤทธิ์ เพราะฉนั้น
 จึง ควร ชวน กัน พร้อม ต่าง ปราณี ประยอม น้อม จิตต์
 ร่วม กำลัง ภาษา และ ความ คิด ผูก สนิท ประอง ของ ผู้
 ทั้งใจ คณะใดไว้ สามัคคี รส จะ กอบ การใด หมค
 ไม่ได้ แม้คณะยินยอม พร้อมใจ การใด ๆ จะ
 สม อารมย์ จิต ถึงแม้มีผู้ ไตที่ใจ พาล จะ คิด ผลาญ

มิได้ทั้ง ถวิล กำลัง สามัคคี ยิ่ง ศรินทร ยืน อยู่ สิ้น สุก
ฟ้า และ ชาติ ๗

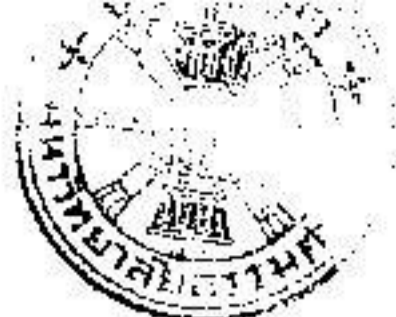
คุณบิดามารดา

ข้าน้อย ๐ ข้า ขอน้อม เคียรอภิวาทน์ แทบ ขาท
บิดา คุณมัทนัต อภ ทง มารดา คุณ อนนัต เฌกณ
บุตร ผู้ภทติ ทง แต่ ยง เขาว เขา บัญญา ไต่ พง มารดา
เฉลิม ศร บิทร วอน ว่า คำ ตี หวัง ให้ บุตร ตี สมใจ
คชย ทง ระวัง อหิตราย จะ คิด ล้า ยาก ภาย นิน หา ไม่ สู
ถนอม ถล่อม เกลยง เถยงไว้ หวัง ให้ สุข มี หน้า ตา
เมื่อยาม ฝัน แปร แช เชื้อ น หมั่น เติ น แต้ ม สอน วอน ว่า
ฝึก หัก กัด แต้ ลง ภิรยา เต้ ม สอน วาจา สอนใจ ควร
จะ รุ สก กติณณ รุ จก บัญคุณ ผู้ ใหญ่ ทศ แร น แทน
คุณ ท่าน ไชรี ให้ เปน เยียง กตะเวที แม่ ท่าน พิโรธ
โกรธ ชิง ควร คำนึง ความ ผิด ของ เรา นี้ แกะ ไซ ให้
กลั บ เปน ดี ให้ เปน ที่ ตองใจ ทุก สิ่ง อื่น ท่าน จะ ว่า สิ่ง
ใด ไม่ ควร เถยง ท่าน ยม ล้า เขียง เปน แม่ น มั่น รัก เรา
จง เผ่า รา พรธณ ชแวง สิ่ง สรรพ ให้ เรา พง คุณ ล้น

พิน ยิ่ง กว่า ชน ปวง ยิ่ง กว่า จอม สรรว สุต ชลิ่ง ควร
คึกคึก จิตต ยินย ควร จะ ตั้ง รักไว้ ไม่ ว่าย เอย ฯ

คุณครูอาจารย์

สละสม ◉ สิบ นว ประนม เหนือ เกศ ไหว้ ครู วิเศษ
ทั้ง น้อย ใหญ่ อุบ ษณาย อาจารย์ จำไว้ ที่ ใน จิต ต้ม น
ภัก ญญ ครู เลข อักษร อนุสาสน์ ครู เพลง พิณ พา ทย์
เพราะ หู ครู โขน ครู ละคอน พ้อน หู ครู หัก ทวง ที่
กระบี กระบอง ครู หัก ฮาว อุย ทอ ยา ครู วิชา เขิง
ช่าง ทั้ง ผอง ครู ตี มี จิต ตัก คีต ปอง ครู ของ ข้า เจ้า
ทั้ง ปวง ท่าน สู้ สู้ สู้ อนุสาสน์ ให้ เรา ฉลาด ลุด วง
ท่าน ป่าน ประทีป เค่น ดวง ภรรยา ป่าน ห่วง ซลา ลัย
เขิน หู สู้ สู้ สอน คิษย์ จะ ได้ คิด เหนือ เหนือ ย ก็ หา ไม่
คิษย์ ก็ มี ความ อิ่ม ใจ คิษย์ คราน ท่าน ไร่ ความ สบาย
คิษย์ ก็ เรียบ ได้ ถึง ประสงค์ ก็ เสริม ส่ง สรร เสรี ญ ทั้ง
หมาย คิษย์ ชว มว คีต สควก ภาย ท่าน ก็ คิด พล อย

อายุไปด้วย ก็น่าสนใจ ให้ทรัพย์สิน ประเสริฐ คือ
วิชาที่เลิศ กว่า สิบ สรรพ ไม่ควร ลืม บุญคุณ นั้น
เคารพ อภิวัตน์ ทุกเมื่อไป ๆ

เจ้าขุนมูลนาย

คติน้ำเต้า ๑ ไชยง ช่าง ย่อมมี พญาสาร ครอบ
ครอง บริวาร ทั้งหลาย ผุ่งโคขุนโค ก็เป็น นาย มุ่ง
หมาย นำ พวกไป ทา กิน ผุ่งหงษ์ มี เหมราชา สกนดา
มี ขุน ขกษณ เทวายัง มี สักรินทร์ เปน ปีน เทวณ ชน พา
เหล่า คน จะ ตั้ง เปน คณะ จะต่าง คิด เกะ กะ ตาม ประสา
จะ ตั้ง อยู่ ไต่ คัก เวลา คุนนำ จะ ยับ ยัย จน จำ เปน ต้อง
มี หัว หน้า กะถาร ขัน ขา ให้ เปน ผล กอง ทพ บริบูรณ์ ผู้
คน ไม่มี ขุม พล จะ สู้อใคร เพราะ ฉนั้น ควร เรา เคารพ
นอบนย ท่าน ผู้ เปน ไทใหญ่ ยังกัย ขัน ขา การ ไค ทำ ไป ให้
เสร็จ ทั้ง งานง ผู้ ไทใหญ่ มี ใจ ทรูณา แม้ ข้า ทำ ก็ ตั้ง
ประสงค์ บำ เหนิง แจก ให้ ตั้ง ใจ ง หวัง ให้ มี น คง
ง รก แม้ ใคร ทำ ผิด พลาก พลัง ท่าน ก็ ยัง ไม่ ลง

โทษหนัก อุตสาหะเป็นห่วงทั่วทุก ชี้อุโทษให้ประจักษ์
 แจ่มใจ จำเป็นต้องลงอาญา ไซ้ว่าโกรธเคืองก็หาไม่
 ท่านต้องมั่นคงตรงไว้ รักษาวินัยให้เที่ยงธรรม ควร
 เราผู้เป็นผู้น้อย คอยปฏิบัติ ตามทุกสิ่งสรรพ คง
 จะเจริญสุขทุกวัน เกษมสันต์ร่วมเย็นเป็นนิตย์ ฯ

มิตร

พระมัทรี © ผู้ใดเป็นผู้มีมิตร จิตต์คิดต้องกัน
 หารรษา มีความยินดีปราศ ยิ่งกว่ามีสินเงินทอง
 แม่มมีสิ่งใดที่ของชด มิตรช่วยกำจัดทุกชดของ ช่วยทำ
 ให้สมอารมณ์ปอง กิจการทั้งผองช่วยคิด เต็มใจปรารถนา
 หากไม่ถอเกินกว่าคำผิด สังกอบโกรธโทษนิตย์ ผูก
 จิตต์มิตรไว้ช่วยไมตรี สิ่งใดควรหย่อนผ่อนตาม ผ่อนให้
 ทุกยามถึงที่ แม้เห็นสิ่งไรไม่ดี ช่วยชี้ช่องธรรมนำทาง
 การใด จะให้เกิดผล ไม่คิดถึงตนก็ดชวาง เช่นที่
 เชื้อใจไว้วาง มิได้อำพรางสิ่งใด ยามที่สรรเสริญ
 เย็นยอ แต่จะสอพลอก็หาไม่ ที่ควรทำหนีไป
 มิให้มิตรไซ้รเพื่อยง พลา ไม่เป็นเพื่อนกัน สันผลาญ

ยาม จนไม่พาล ช่วย กระหน้า
 ชุปลมัท ทำ ชอบ คอย แทน
 คาได้ล้ำยากยาก แส่น เขาใจไว้อย่าคุณแคลน รักแม่น
 พี่น้อง ร่วม อุทร อุดำห้รักษา น้ำ จิตต์ ให้ สนิท
 สามัคคี สโมสร คง จะไม่ มีอนาทร ไม่มีเคือคร้อน
 ลัก เวลา ฯ

ไหว้พระเป็นเจ้า

ขมตลาด ๑ อัญชยมบังคม บำบวง สัทธิตี สรวง ศรี
 แก้วร ภาดา วิษณุ ผู้ทรง คักดา งูมา เป็นแทน แส่นคิ
 กลน พำ กลน คิน ป็น สามารถ เขา พญา ครุฑราช มาช
 ถอ สังข จักรคทาธรณี ปราบ หมู่ อสุรีแรง ลาน อิก
 ชำ บังคม ปรมเศศวร์ สติคย์ผา พิเศษไฟศาล ชีโคเผือก
 ผู้ค ุระการ เงือก เป็น สิงวาลย์เทพไทย ยคยง ทรง
 อินทร์ชญา สามตา พระแพรงแสงไส กำจัด สारพัต
 ไพลภัย พิฆนระ ัญญโร กลายที อิก ทัง บังคม ไชยะไชย
 เทพไทย พรหม เมศวร์ เรือง ศรี ชุน ห่าน ภาณูนา ผ่องพิ
 พระเอา มา ชี แส่น สบาย สัพภคร์ แล เลง เพ่ง พิศ

สี่ทิศ สอศ สอง มอง หมายถึง ปกป้อง ปวง ภัย อันตราย
 มิให้กล้า กลายโลกา ขอพระเป็นเจ้าทั้งสาม พัง
 ความสุนทร วอนว่า ขอจง ทรง พระ กรุณา คຸ້ມเกรง
 รักษา ทวีไป ฯ

ไหว้เทวดา

ดวงพระธาตุ ๐ ขอกร ประนมเหนือเศศ ไหว้ไทย
 เทเวศร์ น้อยใหญ่ ในฟ้า อากาศ เกรียงไกร ทั้งใน
 พิภพภูมิคน องค์ เพชร ป่าณี มีเดช พันเนตร สอศ
 สอง เวหน ถอแก้ว แว่ว ล้ำ คำนวณ พาหนคชเชราวัณ
 ชก องค์ โลก บารุ ทงส์ ผู้มี ฤทธิ แรง แข็งชัน ทั้ง สี่
 ยศของ ทรง จรรมน์ พร้อมกัน จง คຸ້ມโพยภัย อตร ชู จอม
 ภูตพรายป่า นิ่ง ทิศ บูรพา ผ่องใส วิรุฬหก ผู้ จอม
 เทพไทย ในทิศ ทักษิณ ชารกษ มั่นคง ทรง ช้าง ประจิม
 ทิศ สิ่ง สติคย์ จอมงู วิรุขกษ ภูเวร ราชา พระยายกษ
 พัทกษ อยู่ ทิศ เบื้อง อตร อีก พระเสธเมือง เรือง ฤทธิ
 ทรง เมือง เรือง อทอ อคคร์ หลีก เมือง แน่น นร รังนคร
 พระ ภาพีชาญ สมาร ทรง คักคภา อีก พระ สยาม เทเวศร์

ศรีสินทรราชของชาติไทย อัมพระองค์ทรง พระกรุณา
 แก่เหล่า ข้าหาใคร จะเปรียบได้ จึงเสน สุขสำราญ
 บานใจ บ่มีไ้เค้ดครั้น สักเวลา ขอ มอบ ภายถวาย
 ไว้เป็น นิตย์ มอบ ชีวิต เลือดเนื้อ เพื่อ อาษา กษัตริย์
 มิให้ พอง พระบาทา ขอเป็น ข้าทรงธรรม จนวนันตาย ฯ

บทร้องสำหรับกรมเสอป่าม้าหลวงรักษาพระองค์

สารถึ ๑ ข้าเจ้าเสอป่า กรมม้าหลวง ทว่ทั้งปวง
 เชื้อไทยผู้ใจกล้า ล้วนจง รักจักรพรรดิชาติยา สงวน
 ชาติ ศาสนา ของชาวไทย ถึงยาม รุกเรา จะบุกเข้า
 คอกร สิ่งใดขวาง ทางจรข้าม จนได้ ถึงหน้าหน้าก็
 ไม่คร้าม วายข้ามไป ถึงพบไฟก็ จะกล้าผ่าอัคคี ยอม
 สลระ่าง ภายวาย ชีวิต เพื่อ ผลระภัยไกลบาท พระ
 ทรงศรี เราเป็น ลูกผู้ชาย ขอตาย ก็ วายชีวิตไว้ขอ
 ให้ลือชา ฯ

บทร้องสำหรับกรมเสอป่าปืนใหญ่หลวงรักษาพระองค์

ข้างประสารา ๑ พวกเรานักรบไทยปืนใหญ่หลวง ทว่

ทั้งปวงรัก ของค์พระทรงศร ขอรบใช้รามินทร์ ปีนนิกร
 ใน การ รอดู ราวู ราว ปราย สัตรู เหมือน แสง ศร สักกร
 กุทนี ฌกาจ คือ ศร อาก เหยาสัตร์ อาก คัก สู้ แล พาย
 วาสตร์ แร่ง ฌัก คัก ตรีปู อีก พรหมา สัตร์ ศร คุกร นารายณ์
 ถึง ชีวิต จะ ปลีก ออก จาก ว่าง ไม่ ขอ ห่าง เห็น ของค์
 พระ ภา สาย จะ ยง ยืน อยู่ ภัย ปน ยน จน ตาย ชีพ
 มะลายไว้ ขอ ให้ ลือ ษา ฯ

บทร้องสำหรับกรมเสื่อป่าเหล่าวิเศษหลวง รักษาพระองค์

เจ้าพระพรหมรามราชพ (ม.ล. เพ็ญ พึ่งบุญ อนุอยุธยา) รจนว
 สามเส้า ๑ เสื่อป่ากรมข้าเจ้าเหล่าวิเศษ ของพระป็น
 นครินทร์ เขต สยาม ส่วน เก่ง ภาจ อาก ภาญ ภาจ สงคราม
 เหมือน พลราม ปราย สัตรู หมู่อมิตร กระทำ การ ต่ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐
 วิจิตร สรรพ อย่าง พระวิศวกกรรม ศิลป สัทธ ทำ สพาน คุ
 ค่าย ฆ่า ย ประชิต ให้ พล ฆ่า ม สม่ จิตต์ เจตนา เติร ฆ่า
 อยู่ ปรระ ภา ภา เหา เหตุ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐
 เลย ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐

หรือ ก็ สละสลมไว้ ง่ายเสียบง เถียงได้ทุกถิ่นฐาน เติร์ยม
พร้อมยอม ถวาย ปรักฎาณ ใคร รุก รากูเรา จะ ฆ่าให้
สาใจ ฯ

บทร้องสำหรับกองทัพหลวงราชนาวีเสื่อป่า

เจ้าพระยารามราชมพ (ม.ล. เพื่อ พังบุญ ฌอยุชยา) รจนา
นาคบริพัตร © พวกเราเหล่าเรือกรมเสื่อฟ้า ล้วนมี
ความ รักที่ จะ มีไเหน ข้า พระราม อิบตีศรีโลโกย พระ
เป็นไหญ่ใน หล้า ทง ฟา คิน แม ลัทรุ หมู ร้าย หมาย
ประมาณ ไม่ เกรง องค์ ภูวนาถ ผู้ ทรง คิลป์ จะ มา ทาง
แคบ ซล หรือ บน คิน เรา เหล่า นาวี จะ ปราย ปราม มิ ให้
เคื่อง เบื่อง ขาทบต เรศน์ พระ ทรง เเศ อิบ คิน ทร ปีน สยาม
คลัน จะ จัก ลม จะ พัก จัก ค้ำ ราม เรา ก็ จะ พยายาม ช้าม
สันคอน เกิด เป็น ชาย คว จะ ตาย ใน ทริบ จึง จะ ลือ ครอบ
โลก สยอน ถึง จะ ตาย ตาย กล้า กลาง สาคกร ลู สุมร
เพื่อ พัก ภัย พระ จักริ ฯ

บทร้องสำหรับกรมทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์

ฝรั่งหน้า © เรา ทหาร มหาด เล็ก รักษา องค์ ล้วน

เปนข้าไทย ตรงต่อ ทรงศร สมเด็จพระรามินทร์ ป็นนิกร
 เคยใกล้ชิด ภูธร แต่เดิม มา พระทรงใช้คราใดไม่
 เคย ท้อ ขอ ประทานรับใช้ได้ทุกท่า ให้สมที่ กำเนิด
 เกิดมา เปนชาติไทยใจกล้า ลูกผู้ชาย พวกเรา ชาวไทย
 ฝืนใจ อยู่ ในความ กตัญญูไม่รู้ หาย อาสาเจ้าของชน
 หนึ่งตัวตาย ไม่เสียกายชีวะ คราจำเปน ถึง สัตรูเท่าใด
 ไม่ยอมแพ้ จะกล้ารบ เปนแน่ไม่ว่าเล่น ถึงถูกฟัน
 สักดบาด ซาก กระเด็น อย่าหวังเห็นเราที่ สัตรูใด ถึง
 จะเผ่า เชา แร่ง แฉง ปราย ปราม จะทิ้ง ความ เปนไทย
 หายยอมไม่ จะเชือกเนื้อ ซากวัน เปนชั้นไป ไทย ก็คง
 เปนไทย ประคองนาม ถึง จะเผ่า ทรมาน สักปานใด อัน
 ชาวไทยใจเด็ดไม่เข็ด ขาม ถึง จะตาย ก็ ประลัยไว้ชื่อ
 งาม บรรณานาม หนึ่ง สิ้น คิณฟ้า

บทร้องสำหรับนักเรียนมหาดเล็กหลวง

15/06/2018
 สิ้นใจเล่นหาง © เรานักเรียน มหาดเล็กเด็กในหลวง
 ทวี ทงษ์ปวง ภักดี จะ มี โคน กตัญญูฝัง จิตต์ติด ดวงใจ

จนเติบโตใหญ่ไม่ กางไม่กาง เขา ผู้ใด ลืม พระคุณ กรุณา
 พวกเราไม่ คบ ค้ำ กุศลินี เขา คนเช่น นั้น เป็น ลัทธิ จะ
 ถัดเรา ถ้า ชื่น เข้า โกลี มน อื่น ตราย อื่น พวกเรา รัก
 เจ้า ชีวิต มน ยอม สละ ชีวิต ทุลดาวย รักษาชาติ ศาสนา
 กว่า จะ ตาย เป็น ผู้ชาย ชาติไทย ไม่ ลืม เขย ฯ

บทร้องสำหรับนักเรียนราชวิทยาลัย

ชั้นพลับพลา © ข้าเจ้า เหล่า นักเรียน ทั้ง น้อย ใหญ่
 ราชวิทยาลัย ข้า ใน หลวง อดิษฐ์ ผง จิต ตัด ตัด แด่ ดวง
 ภักดี ห่วง เหนียวใจ ไม่ ใจ กาง แม้ ผู้ใด ลืม พระคุณ กรุณา
 ไม่ คบ ค้ำ คน เช่น นี้ ตัด คน ต่าง ไม่ ขอ ชวน เข้า โกลี ได้
 ร่วมทาง ขอ แแต่ ร่าง เริง พัน จาก คน พาล ขอ ส่นอง บาท
 บงส์ องค์ พระราม ผู้ ผดุง กรุง สยาม อื่น ไฟ ศาล ฤดาวย
 ชีวิต ไว้ รับ ใช้ งาน เป็น ข้า ของ บพมาลย์ จน วัน ตาย ฯ

บทสรรเสริญพระบารมี

15/06/2564 ได้ ทรง แก้ว ให้ เพิ่ม เต็ม บท ของ เดิม

© ข้า วรรณ พุทธรักษา เขา มะโน และ ศิริกรรณ นย

พระภูมีपाल บุญญะ ติเรก เอกบรมจักริน พระศยา
 มินทร์ พระยศ ยิ่ง ยง เย็น คีระเพระ พระบริบาล ผล
 พระคุณ อรัญญา ปวง ประชา เปน สุข สำนึก ขอบันดาล
 อประสงค์ ไท งาม สฤษดิ์ กิ่ง หวัง วรศฤทัย คุระ ถวาย ไชย
 ชโย ฯ

พิมพ์โรงพิมพ์อักษรนิติ

เลขที่พิมพ์ ๑๕ มีนาคม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วันที่ ๑๕ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๕๖๘